

Szakadék

2013 január 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mélyen egyetértek a köztársasági elnökkel, aki újévi üzenetében arra biztatott, soha ne adjuk fel álmainkat. Ennek jegyében kívánok talán még nem megkésve minden olvasónknak boldog és békés új esztendőt, miközben a magyar közélet állapotából és a politika vastörvényeiből kiindulva úgy sejtem, békességben nem sok részük lesz a hírekre figyelőknek.

Elemzői körökben általános vélemény ugyanis, hogy 2013 már a választási kampány éve lesz, s azt hiszem, ez attól függetlenül így van, hogy miként ítél az aktivista, a kétharmados törvényhozói hatalom valódi ellensúlyaként működő Alkotmánybíróság a tényleges kampányt szre előre hozó választási regisztrációról.

Az, hogy a magyar közélet végtelenen megosztott, szakállas közhely, ám a jelek szerint mindig van lejjebb. A helyzet a rendszerváltozás óta egyre rosszabb, s illúzió volt arról álmodni, hogy a demokratikus jobboldal 2010-es példátlan választási győzelme, a szélekre a nemzeti radikálisok és a nemzeti érdeket könnyszerrel feladó balliberálisok övezte centrális tér kialakulása megállítja e romlást.

A történelmi vereség a totálisan feleltelen ellenzék pozíciójába lökte a korábbi, bukott kormánypártokat, utód- és maradványszervezeteiket, sajtójukat és értelmiségüket; kell? nemzetközi hátszelük segítségével ahhoz volt erejük, hogy tovább mélyítsék azokat a bizonyos árkokat. Mára valóban eljutottunk odáig, hogy a szemben álló táborok bizonyos szavakon, fogalmakon is mást értenek, miközben ellenzéki politikusok, balliberális csatornák és lapok, magukat szakértő táborokon kívül állónak mondó internetes felületek részér?l – tisztelet a kivételnek – nem érzik értelmese, méltányos, vitaképes, tényszerű kormánybírálat, csak átkozódás, mocskolódás, hazugság, olykor nyílt uszítás. Pártok aktivistái hergelik civilben a diákokat, akiket hivatásos [politikus bujtogat törvénytelenre](#), lázadásra, képviselők szerveznek útszéli [demagógiával „független” szakszervezetet](#), a politikai alapú gy?löletkeltés már az [iskolákba is bekúszott](#).

Ehhez képest a tavalyi közvélemény-kutatásokat áttekintve megállapítható, hogy b?ven túljutva a ciklus félidején a magyar társadalom hagyományosan nevezhet? pesszimizmusa, az ezer okból nem túl rózsás közhangulat és számtalan korábbi szavazója elvesztése, elbizonytalanodása ellenére a Fidesz–KDNP példátlan módon [stabilan ?rzi vezet? helyét](#). Még hozzá úgy, hogy nincs váltópártja. A Jobbik és az LMP rossz évet zárt, az MSZP valamelyest er?södött, de a kormánytöbbség megszerzésére ma is esélytelennek látszik. Nem tudni, hová vezetnek az úgynevezett demokratikus ellenzék szervezetei között tegnap [kezd?dött egyeztetések](#) a választási összefogásról. Egyfajta együttm?ködés, munkamegosztás már most körvonalazódni látszik: Bajnaiék moderáltabb stílusban szólnak a választókhöz, míg a gy?lölet felszítása a [Ron Werbert visszahívó](#) MSZP feladata, tekintet nélkül a következményekre. Láttunk már hasonlót, amikor a simulékony Medgyessy Pétert toltá el?re a [23 millió románnal riogató](#) szocialista párt.

A balliberális ellenzék most is sokat dolgozott a kormány megutáltatásán, nem is teljesen sikertelenül, de 2012-ben inkább a szervezetek és nem annyira a szavazók számát tekintve gyarapodott. Ha a kormányoldal az idén képes lesz a kétharmados felhatalmazásával élve kialakított, új rendszer már tavaly beígért, de eddig elég felemásra sikeredett konszolidációjára, akkor az újraválasztás esélyével érkezhethet meg az igazi választási évbe, 2014-be. Az ezért vívott küzdelem viszont keserves lesz.

Hiába lenne jó az ellenkez?jében hinni, nem lehet más a (magyar) politika.

Szeret? Szabolcs - mno.hu

Ajánló
